

Tots a la vaga general el 29-S!

**No a l'acomiadament barat, no al retall dels salaris,
no a l'ampliació de l'edat de jubilació!**

Prou de concessions a la banca i la patronal!

El govern del PSOE, cedint a les exigències de la gran banca i de la CEOE, va aprovar el mes de juliol un decret de reforma laboral que és una autèntica declaració de guerra als treballadors. Amb el cop de decret, s'abareteix i es facilita encara més l'acomiadament. Així, els empresaris tenen absoluta llibertat per laminar plantilles i imposar un règim de terror a les empreses. A més, la reforma permet, a través de la generalització de les clàusules de desvinculació, que la patronal violi els convenis col·lectius. Per si això fos poc, la reforma laboral ha estat endurida després del seu pas pel Senat aquest estiu, per obligar els aturats a acceptar qualsevol curs o qualsevol feina que se'ls ofereixi sota l'amenaça de perdre el subsidi de desocupació.

Les conseqüències d'acceptar la lògica del capitalisme

La reforma laboral forma part d'una bateria d'atacs que s'ha anat concretant al llarg d'aquest any: retalls salarials dels empleats públics i congelació de les pensions; reducció de les despeses socials en educació i sanitat; anunci de la reforma de les pensions, amb l'ampliació de l'edat de jubilació als 67 anys i del còmput d'anys per calcular la pensió... Mesures amb les que les famílies treballadores sofrim un retrocés sense pal·liatius en les nostres condicions de vida i de treball.

I tot això a canvi de què? A canvi d'una vaga promesa de que en un futur incert l'economia espanyola tornarà a créixer sobre bases "més sanes" i "tots" sortirem beneficiats. Tanmateix, quan l'economia creixia, els salaris reals van descendir i la precarietat va augmentar i això no va evitar la crisi. En aquests moments, la xifra d'aturats s'apropa als cinc milions de treballadors, i la taxa de desocupació juvenil supera el 40%. Hi ha més d'un milió de llars amb tots els seus membres a l'atur i, dels que conserven l'ocupació, més de 4 milions de treballadors tenen contractes temporals i 11 milions, prop del 60% de la força laboral total, cobra menys de 1.000 euros al mes. Pretenen retallar encara més les pensions, però



el 68% dels 8,2 milions de pensionistes tenen una paga anual que no arriba al salari mínim interprofessional.

Des del govern i la patronal s'argumenta que aquests retalls són necessaris perquè la despesa pública és "insostenible", i que són equitatius perquè tots hem de fer sacrificis. En realitat, ni són necessaris, ni molt menys equitatius. Després que el govern hagi gastat i compromès prop de 150.000 milions d'euros de diners públics per salvar la Banca (i pagar més de 24.000 milions anuals en interessos pel deute públic); després de que any rere any l'Estat hagi deixat de recaptar milers de milions d'euros per les constants rebaixes d'impostos als empresaris i a les grans fortunes; després d'això, el 2009 les rendes salarials van caure el triple que les empresarials. L'any passat, els set grans bancs i caixes van obtenir beneficis nets per valor de 17.000 milions d'euros, i les retribu-

cions dels consellers i directius de les grans empreses de l'Ibex 35 van créixer el 19,1%, assolint els 989.000 euros anuals de mitjana. Amb aquestes xifres a la mà, com es pot defensar que reduir els salaris, atacar les despeses en pensions, en sanitat, en educació pública o en prestacions per desocupació és una cosa "inevitable" i "urgent"? Això és un engany monumental! L'únic que pretenen amb aquestes mesures és garantir que els diners públics continuïn fluint sense problemes a les butxaques dels grans empresaris i els banquers.

Els governs que accepten la lògica del capitalisme inevitablement es pleguen davant de les pressions de les grans empreses i la gran banca, en definitiva, dels anomenats "mercats", i apliquen els seus dictats. El govern de Rodríguez Zapatero, que va ser elegit el 2004 i el 2008 amb el suport de milions de treballadors i joves, ha cedit a aquesta lògica amb tal convenciment que fins i tot ha afirmat que no li importa perdre les eleccions, és a dir, que no li importa afavorir la tornada del PP al govern!

Aquesta lluita es pot guanyar

La crisi capitalista es va iniciar fa tres anys, colpejant amb tota crueta els treballadors. En comptes de donar, des del primer moment, una resposta contundent als EREs, als acomiadaments massius que han disparat la desocupació a xifres històriques i als retalls socials, les direccions d'UGT i CCOO, erròniament, van apostar per continuar la política de pau social amb empresaris i govern. Se suposava que aquesta era la forma "realista" d'aconseguir que, a canvi de contínues concessions, la burgesia i el govern no creuessin determinades "línies vermelles". Però les han creuat i de quina manera! Amb la convocatòria de la vaga general, els dirigents de CCOO i UGT han començat a comprendre l'extrema gravetat de la situació.

A pesar de la duresa dels atacs i de la tenacitat de la burgesia en imposar-los, la classe obrera té la força per poder frenar-los. El fonamental ara és que el 29-S sigui un èxit. La vaga general s'enfrontarà a una campanya brutal des dels mitjans de comunicació burgesos, que buscaran no solament fer-la fracassar, sinó també desprestigiar davant dels treballadors la idea mateixa d'organitzar-nos en sindicats de classe per lluitar pels nostres interessos. Per això, perquè la vaga general sigui recolzada massivament, és imprescindible que els dirigents de CCOO i UGT defensin amb claredat i rotunditat la retirada de tots els atacs aprovats i de totes les noves mesures anunciades, abandonant qualsevol expectativa en l'anomenat diàleg social, tant en relació amb la reforma de les pensions com en qualsevol altra mesura d'atac. Un altre element fonamental és l'organització d'assemblees participatives i democràtiques a tots els centres de treball i la formació de comitès de vaga, amb membres elegibles i revocables, i la seva coordinació a escala local, autonòmica i estatal per donar força i consistència a la mobilització. El 29-S no pot ser el punt i final sinó el principi d'una lluita cada vegada més àmplia i organitzada. Tota la classe obrera europea està sent atacada. El 29 de setembre hi haurà vagues generals i parcials a

diversos països. Els sindicats europeus han de plantejar com a següent pas en la mobilització una vaga general unificada de 24 hores a tot Europa.

Per una alternativa socialista

La crisi del capitalisme no es pot resoldre amb més capitalisme. Al capitalisme malalt cal oposar-li la lluita per una societat socialista, sense propietat privada dels mitjans de producció, on la classe treballadora planifiqui democràticament les tremendes riqueses que existeixen en benefici de tots. Cal dir alt i clar que sí que es poden defensar els llocs de treball, lluitar contra l'atur i mantenir la despesa social. Per a això cal acabar amb el control asfixiant que els banquers i els grans monopolis exerceixen sobre la societat. Cal garantir que els recursos econòmics, la tecnologia i la ciència estiguin al servei de la majoria de la població i no subordinades al màxim benefici d'una petita minoria de paràsits.

El que la classe obrera i la joventut necessiten és ocupació, igualtat i autèntica democràcia i això només serà possible amb el socialisme. Uneix-te al Corrent Marxista Militant per lluitar per aquesta alternativa!

Sí que hi ha una alternativa a la crisi capitalista i als atacs del govern

Retirada immediata de tots els plans d'atac contra la classe obrera:

- Ni acomiadament barat ni congelació salarial ni reforma de les pensions. No als retalls pressupostaris en sanitat, educació i en les prestacions socials.

Pla urgent contra l'atur i el deteriorament de les prestacions socials:

- Subsidi de desocupació indefinida de 1.100 euros al mes.
- Reducció de la jornada laboral a 35 hores setmanals sense reducció salarial.
- Nacionalització de totes les empreses en crisi sota control obrer.
- Augment dràstic de la despesa en sanitat, educació i de les prestacions socials públiques.
- Inici d'un pla econòmic per crear ocupació (inversions en infraestructures, serveis socials i altres indústries) no basada en els interessos dels capitalistes sinó en els interessos de la majoria.

Els diners públics al servei de la majoria, no dels banquers i grans empresaris

- Increment dràstic dels impostos a les grans fortunes, als beneficis empresarials i a la banca. Combatre el frau fiscal i la fuga de capitals amb la confiscació dels patrimonis i dels comptes dels rics implicats.
- Nacionalització de la banca sota el control democràtic dels treballadors i les seves organitzacions.

Confluència de la lluita dels treballadors de tot Europa amb la preparació d'una vaga general europea

Tots a les manifestacions!

Barcelona: 933 298 921 • Tarragona: 660 721 075 • L. Balears: 669 262 800 • València: 961 339 120

www.militant.cat • www.elmilitante.net • elmilitante@elmilitante.net